

(Vervolg van blz. 2)

uitkijk bemoeilijkt wordt door overkomend water en/of ongunstige weersomstandigheden (strijmende regen, sneeuw, hagel, enz.) heeft niet veel zin.

De uitkijk kan ook gehinderd worden door de weerschijs van het zonlicht op het water. Het kan dan aangewezen zijn radarobservaties te verrichten. Op kleinere vaartuigen vooral zal er moeten op gelet worden dat de uitkijk, of tenminste één van de uitkijken, zich buiten het stuurhuis bevindt, gezien het feit dat ondermeer door het motorlawaaï mistseinen, koersveranderings- en waarschuwingseinen niet of slecht te horen zullen zijn.

Een goede verrekijker is voorzeker een degelijk middel om een betere beoordeling van de situatie en van het gevaar voor aanvaring te kunnen maken. Het gebruik van dit hulpmiddel werd in bepaalde omstandigheden als onontbeerlijk beschouwd :

« Where to keep a good look out glasses are necessary, it would probably be held negligence not to use them ».

« If the use of glasses will enable an object to be seen sooner the neglect by the look out to use glasses will constitute a bad look out ».

«De tweede stuurman heeft met de kijker de beide toplichten van de Chu La gezien. Betrokkene, die met het blote oog de toplichten niet zag, heeft de kijker niet gebruikt ».

We merken reeds op dat het houden van een goede uitkijk in sommige gevallen radarobservaties moet omvatten. Indien in de heersende omstandigheden en toestanden het passend is gebruik te maken van radar dan moet in een adequate brugbezetting voorzien worden :

«Overigens merkt de Raad op, dat de radar, ook bij goed zicht, een waardevol hulpmiddel kan zijn tijdens de vaart in druk bevaren zeegaten en daarop aansluitende nauwe vaarwateren. Dit geldt speciaal 's nachts. De Raad wil niet zo ver gaan het gebruik van radar onder die omstandigheden zonder meer algemeen aan te bevelen, met name niet in verband met het gevaar, dat dit ten koste zal gaan van een goede optische waar-

neming. Ingeval men beschikt over een goede voor dit doel geschikte radar en er buiten de normale wachtbezetting op de brug een ervaren radarwaarnemer beschikbaar is voor het continu observeren van het radarbeeld, meent de Raad het gebruik van radar onder die omstandigheden wel te kunnen aanbevelen ».

Bij verminderde zichtbaarheid is het vooral van belang dat de radar permanent zou geobserveerd worden. Gezien het permanent waarnemen van het radarscherm een vermoeiende taak is dient er over gewaakt te worden dat de radarwaarnemer goed uitgerust op de wacht komt en tijdig afgelost wordt.

Het is vanzelfsprekend dat het goed gebruikmaken van het radartoestel en het oordeelkundig verwerken en interpreteren van hetgeen op het scherm geobserveerd wordt deel uitmaken van het begrip « goede uitkijk houden ». Dit houdt ondermeer ook een juist schaalgebruik in, een degelijke regeling van het toestel, enz.

Wat de schaal betreft wordt tijdens slechte zichtbaarheid in open wateren, een afstandsschaal van minder dan twaalf zeemijl steeds afgeraden. Dit is zeer begrijpelijk omdat hier als hoofddoel het vermijden van een « dichtbij positie » gesteld wordt. In nauwe vaarwateren zal een veel kleinere afstands bereik aangepast aan de plaatselijke toestanden en omstandigheden, gekozen worden, waarbij dan eventueel regelmatig even overgeschakeld kan worden naar een groter afstands bereik teneinde zich een beeld te kunnen vormen van wat verder afgelegen is.

Om enkele overwegingen af te sluiten volgt hier de slottekst van het Marine Casualty Report Scheme van de Chamber of Shipping of the United Kingdom :

« A disturbing feature of the majority of casualty reports 1 to 50, was the absence of anxiety or anticipation until shortly before the occurrence of the casualty, by which time it was too late. This provides further emphasis that an efficient look out in the full sense described in paragraph 4, supported by a well defined bridge organisation and regular drills, can do much to minimise the incidence of casualties ».

R. Smet

LOSSE PUNTJES

U weet het, Noorwegen overwoog vier zgn. trawlvrije zones rondom zijn kusten in te voeren. Na besprekingen met landen met grote visserijblangen (Groot-Brittannië, West-Duitsland, Frankrijk en Rusland) in bedoelde gebieden werden uiteindelijk drie zones weerhouden. De meest oostelijk gelegen zone wordt gesloten van 1 oktober tot 1 maart van elk jaar; de Noord Kaap zone zal gesloten zijn van 1 november tot 31 maart en de zone Lofoten - Vesteraalen van 20 oktober tot 20 maart. De sluitings-termijn werd aldus van 6-7 maanden op 5 maanden teruggebracht.

De vierde zone, de Nysleyen Bank westelijk van Finmark, werd geschrapt. Ook werden de grenzen van de Hjelmsoy-banken enigszins gewijzigd.

Tenslotte werd overeengekomen dat Noorwegen geen arrestaties van vreemde schepen in bedoelde zones zal mogen doen. De schepen die in de zones (toevallig) (zouden) vissen, zullen worden gewaarschuwd en... verzocht worden de zone te verlaten. De betrokken landen zullen de vervolgingen moeten verrichten.

Noorwegen heeft van een unilaterale aktie afgezien en een nieuwe kabeljauwoorlog werd vermeden..... en dit wellicht in afwachting van een 50- of 200-mijl visserijzone rondom Noorwegen.

De Schotse haringvisserij zullen de invoering van een 50-mijl visserijzone rondom Schotland eisen — ook al in afwachting van een 200-mijl zone — indien de Britse regering geen speciale hulp aan de haringvisserij verleend.

„The battle is on”, zouden we zeggen.

X X X

Iets over de vismerkproduktie.

Volgens deskundigen van het Amerikaans ministerie van Landbouw, aldus het tijdschrift Voedingsmiddelen technologie, zal de ansjovisvangst en de vismeelproduktie in Peru in 1975 een snel herstel te zien geven. Zij citeren voorspellingen van Peruaanse ambtenaren dat Peru in 1975 6 miljoen ton ansjovis zal vangen en 1,35 miljoen ton vismeel zal produceren, alsmede 180.000 ton visolie. Voor 1976 verwachte deze ambtenaren een ansjovisvangst van 7 miljoen ton.

X X X

De Peruaanse ansjovisvangst voor commerciële doeleinden werd voor het seizoen 1974 begin deze maand officieel beëindigd. In officiële kringen in Lima is men thans van mening dat de totale vismeelproduktie in het jaar 1974 iets meer dan 900.000 ton heeft bedragen, of ongeveer 60.000 ton meer dan de vorige raming, aldus de Amerikaanse deskundigen.

X X X

Volgens een schatting van de Kommissie voor Oceanaangelegenheden van de Amerikaanse Ouderzoeksraad komen jaarlijks ongeveer 6,1 miljoen ton olie uit allerlei bronnen in zee terecht.

De tankschepen en de daarbij horende activiteiten zijn de voornaamste schuldigen : zij lozen ongeveer 2,1 miljoen ton olie in de wereldzeeën. En deze vorm van verontreiniging neemt van jaar tot jaar toe!

Vanuit rivieren en stadsriolerings vloeit ca 1,9 miljoen ton naar de oceanen; 0,8 miljoen komt van industrieën aan de kust gelegen; 0,6 miljoen ton is er als bezinksel vanuit de atmosfeer en er is eveneens 0,6 milj. ton van natuurlijke olieplekken; de oliebronnen in zee geven 0,1 miljoen ton.

Wanneer we dit cijfer van 6,1 miljoen ton tegenover het verbruik van mazout in onze visserij stellen, kan gemakkelijk worden berekend hoe lang onze schepen wel met deze hoeveelheid zouden kunnen varen. Wel 100 jaar!

X X X

De West-Duitsers zijn nog altijd verlekkerd op haring. Volgens FI-MA (Fischmarketinginstitut) verkiezen de West-Duitsers haring boven kabeljauw, rode zeebars en koolvis.

Anderzijds blijft in West-Duitsland het visverbruik naar hoeveelheid in de jongste jaren, ongeveer op hetzelfde niveau : het verbruik ligt konstant bij de 13 kg per hoofd en per jaar.

X X X

Lord Chelwood stelde aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen een schriftelijke vraag over de produktie en konsumptie van paling. Hier laten wij de vraag en het antwoord — enigszins verkort — volgen.

Vraag : Op welke wijze heeft de Commissie haar ramingen opgesteld voor de produktie en konsumptie van paling in de Gemeenschap in de jaren 1973 en 1974.?

Antwoord : De Commissie beschikt helaas niet over gegevens over de jaren die in de vraag van de geachte Afgevaardigde worden genoemd.

Vraag : Hoeveel palingen gaan er in een ton en hoeveel in 6.100 ton?

Antwoord : Paling wordt in uiteenlopende gewichten aangetroffen en het zou moeilijk zijn met enige nauwkeurigheid te schatten hoeveel er in een ton gaan.

Vraag : Hoeveel personen zijn belast met het maken van de nodige berekeningen om te waarborgen dat de bevolkingen van de negen landen van de Gemeenschap volgend jaar genoeg paling kunnen eten en is men er zeker van dat deze werkzaamheden van essentieel belang zijn?

Antwoord : De Commissie geeft de geachte Afgevaardigde de verzekering dat het personeel dat zij voor de bestudering van het vraagstuk van de produktie en konsumptie van paling beschikbaar heeft gesteld in overeenstemming is met het belang van het betrokken vraagstuk.

Zie zo, nog iets dat we weten.